

učevanje v slov. jeziku, menda tako, kakor ga imamo že mi na c. kr. gimnaziji v Mariboru. Nekaj je to že, toda pičlo malo. — Otroški vrt v Greti pri Trstu, ki ga je ustanovilo laško društvo „pro patria“, prevzame bojda mesto v svojo skrb, ali pa ima pravico za to? Najbrž je nimá, toda mestni svet vpraša malo za to, ako v tem le pogoltne kaj slov. otrok. — Pri dež. blagajnici za Istro je nek ital. uradnik 82 jezer goldinarjev zapravil na škodo maloletnih prebivalcev. To je laška zvestoba ali ka-li. — Dež. razstavo imajo v septembru tudi v Zagrebu, prireja jo kr. kmet. družba, ki obstoji ondi že 50 let. — Iz Ogerskega se, hvala Bogu, v tem tednu ne more nič kaj posebnega poročati. Naučni minister, grof Czaky, čaka še vedno na odgovor, ki pride v kratkem iz Rima, gledé na vzrejo otrok iz mešanih zakonov. Pri tej reči pa je g. minister prav slabo naletel.

Vunanje države. Da je sv. Očetu v Rimu, Leonu XIII., neka knezinja volila veliko posestvo v Franciji, to je sicer resnica, ne pa to, da ne tirja francoska republika od sv. očeta za to volilo nobenih davkov. Kdor pozna može v francoski republiki, tega tudi ni pričakoval; o tej reči so zagnali samo framasoni glas v svet, da bi ljudi prekanili, češ, da francoska republika ni v rokah, katol. cerkvi sovražnih. Sleprija! — Italija bojda ne trpi rabuk zoper našo državo, ki bi nastale vsled tega, da je ona razpustila društvo „pro patria“. No, kmalu bomo čuli, da je ta ukaz ministra Crispia — bob v steno ali bolje pesek v oči. — Pri francozih je sedaj „lepa navada“, da kaže vse, kar čuti francosko, neko ljubezen do Rusov. To pa je nekaj, čemur ni verjeti veliko. — Na Angleškem nagibajo pa se može tamošnje vlade na prijateljstvo do Nemčije. To prijateljstvo pa potegne že višje! — Sedaj je gotovo, da pojde cesar vseh Nemcev, Viljem II., še to poletje k ruskemu carju. Za Avstrijo nima to veliko sreče v sebi. — Kaj da bode iz Ferdinanda, doslej kneza Bolgarije, to zna sam Bog, govori se veliko o tem, da na zadnje vendar-le ne pojde več v Bolgarijo. — Razkralj srbski, Milan, dela sedaj velike spletke in vidi se, da ima za seboj državo, ki ni prijazna Slovanom. Prav pa ne zna nihče, katera da ga vodi — za nos. Sreča za-nj ne pricvete iz njegovih spletek. — Turski sultan izgubi najbrž že v malem času otok Kreta in to v roke Grkov, se ve, da imajo anglijski kramarji roke v mes. — V Aziji so nastali nemiri in sicer v Libanonskem pogorju, kjer se kršč. Armenci upirajo turski sili. — Suženstva še v notranji Afriki ni konec in so mohamedanski Arabci največ krivi tega zločinstva, ki je sramota za vse človeštvo. — V južni Ameriki ste si republiki Guatemala in San Salvador segli v

lase, to se pravi: vojsko ste si napovedali in je bojda že tudi prišlo do bitke med njima. — Vlada zjedinjenih držav severne Amerike je že pripoznala svojo najnovejšo sestro, republiko v Braziliji in te dni pošlje več ladi tje doli, da jo pozdravijo kot posestrimo svojo.

Za poduk in kratek čas.

Iz Slovenije do Adrije.

(Potopisna črtica.)

Takrat mislim prav naglo potovati, kajti moj drug, obsojen mojo malenkost počakati, da se vidiva iz obraza v obraz, prosi že vse svetnike, da bi me vendar enkrat prinesli tje doli na njegovo mesto. Nastopili so namreč že pasji dnevi, tedaj pa je tam doli na obrežji Adrije neznosna vročina in si človek svoje razgrete ude le v morskih valovih malo ohladi. Potoval bodem toraj brzo, ustavil se samo v Ljubljani in Reki in to le toliko, da si malo odpočijem, kar mi božja in cesarska postava dopušča; omenil bodem le nekaj malega o Ljubljani, Reki in morji, potem pa krenem kar hitro tje doli v daljni Zadar, največje iridentijsko gnezdo v Dalmaciji. Tudi Zadra Vam ne bodem natančno opisoval — pozneje, ako drago, pač — nego ga le nekaj splošno omenil. Ustavil se bodem za sedaj le v cerkvi, koja hrani jako drago svetinjo celega krščanskega sveta, katero sicer vsak kristijan po imenu pozna, kaj natančnega o nji pa ve le malokateri.

Gospod urednik! Vi ste v svojem življenji gotovo že kje slovo jemali, gotovo tedaj, ko so Vas oče v šolo zavlekli, — študirali ste brez dvombe tudi Vi in to oddaljeni od rojstnega kraja, kaj ne? No, potem pa že veste, kaj se pravi „poslavljeni se od svojih dragih“. Človeka nekaka slabost obhaja in tako čudno mu je tam na tistem kraji, kjer ima človek, kakor učnjaki trdijo, srce, posebno, ako se mora daleč podati in to za dalje časa in je v božjih rokah, ako še bo kedaj svoje drage videl. Da je bilo tudi meni nekako medlo, ko sem se poslavljal od mile štajarske zemlje, ostavljal svoje roditelje in prijatelje ter se podajal v daljno Dalmacijo, to si po tem vsem lahko mislite. Bivši moj profesor — Bog mu daj zdravje, — ki me precej dobro pozna, prerokoval mi je, da se bodem po domovini jokal. Čisto poparjen sem se torej vsedel v kupé, položil svoje ude, kolikor mogoče, v prijetno lego ter sem jel razmišljati o svojem bodočem življenji v Zadru, o prerokovanji profesorjevem itd. Na tej in ovej postaji videl sem kak znan obraz, kar mi pa ni bilo nič kaj po volji, kajti človek je v enakih okoliščinah najraje sam, da si srca s prijateljskimi spomini še bolj ne obteži. Zatoraj sem se odmaknil od okna, le v Ponikvi pomolil sem ka-

kor obično, glavo skoz okence, da pogledam spomenik, ki kaže potniku domačijo največjega vladike in dobrotnika Slovencev, slavnoznane in žalibože le prerano umrlega Antona M. Slomška.

Vlak pridrdra v Celje, kjer me vzbudi iz mojih duhamorečih sanj znani glas občespoštovanega drž. poslanca našega, češ: „O dragi R. Bog z vami, zakaj ostavljate Slovenijo — jako obžalujem — pogrešali vas bomo — vrnite se skoro!“ Umeje se, da so me te besede iskrenega domoljuba še bolj „poparile“. Premišljujoč osodo mile Slovenije in proseč dobrotljivega nebeškega Očeta, naj čuje nad domovino, roditelji in prijatelji, naj blagoslovi delo milih mi rojakov, da bi s časnim preskrbljeni, tem ležje za večnost delovali, dospel sem v Ljubljano, kjer sem namenjen en dan ostati, da izvem, kako napreduje središče Slovenije: bela Ljubljana. Pred osmimi leti bil sem v Ljubljani prvokrat, a tedaj sem jo nekako prevarjen zapustil, kajti vse: napisi ulični, nad prodajalnici, govor, vse bilo je v moje veliko začudenje in žalost nemško. Sedaj ti pa naznanja vse to, da bivaš res v slovenskem mestu, toraj veliki napredek. Nove krasne stavbe, kakor: cerkva srca Jezusovega, Rudolfinum, mestna klavnica itd. zalšajo mesto, napredovanje tudi tu. Iz gole radovednosti ogledal sem si zloglasnega Anastazija Zelenca zloglasni spomenik, radi kojega so natolcevali židovsko-liberalni listi tako robato celi slovenski narod. Prijatelj, ki me spremlja, oglasi se v neki postranski ulici, češ: „Evo ti A. Zelenca“. Nekak „ojé“ ušel mi je iz grla pri pogledu na ta „slavljeni spominček“ — „radi tebe tedaj razgnali so toliko hrušča in hrupa po svetu — to pač ni vredno tolikoga krika in obrekovanja“. V istini, nemški narod moral bi se sramovati, da je svojemu slavlencu tak spominček postavil. Sicer je pa nemški narod pri tem nedolžen in je to le delce Ljubljanskih Nemcev in slov. judežev, odpadnikov. Tako ali enako povedal sem pozneje večkrat plitvim širokoustnežim, ki so v svoji nevednosti na podlagi sramotnih poročil židovskih listov v moji navzočnosti slov. narod obrekovali in obmolknili so. Sicer pa zopet z Bogom, bela Ljubljana! Razvijaj in razcvitaj se, a ne pozabi, da bodeš le tedaj slavno središče Slovenije, ako ostaneš v neprestani zvezi z vsemi deli razkosane Slovenije! (Dalje prih.)

Smešnica 31. Mežnar je okinčal cerkev za romarje. Po stari navadi dal je vsacemu svetniku venec na glavo, tudi peklenščeku pod nogami sv. Mihaela. „Kaj“, vpraša ga žena, ko vidi ta venec, „kaj ti pride na misel, da si tudi temu dal venec na glavo?“ — „Tiho“, odgovori mož, „tiho, mati, saj ne znaš, če se ne srečava kje kedaj na poti“.

Razne stvari.

(Slovesnost.) Kakor smo že naznanili, bila je dnes ob 9. uri slovesna sv. meša v stolni cerkvi v Mariboru o priliki poroke hčere svitlega cesarja Marije Valerije. Imeli so jo mil. knezoškof in navzoča je bila vsa višja gospôda c. kr. uradov.

(Odlikovanje.) Gvido baron Kübeck, c. kr. namestnik v Gradci, je dobil od Nj. veličanstva red železne krone 1. vrste, H. baron Washington, graščak v Pöllau, predsednik c. kr. štaj. kmetijske družbe pa je postal tajni sovétnik Nj. veličanstva.

(Pri čč. šolskih sestrah) v Mariboru je bila dnes ob 7. uri gledé na poroko Nj. ces. visokosti M. Valerije slovesna sv. meša in so jo služili preč. g. dr. Ivan Križanič, korar stolne cerkve. Petje je v cerkvi čč. sester sedaj že iz večine vse cecilijansko in se ve, da je bilo tudi tokrat tako.

(Bralnemu društvu) v Jarenini darovali so: č. g. Zupanič Jakob, župnik pri sv. Ožbatu ob Dravi, 5 gld. in 42 knjig, Zupanič Leopold, kmet 5 gld., Knupleš Karol 2 gld., Wenger Jožef 70 knjig (poprej že 20), Zakelšek Jožef tri dolge klopi v čitalnico. Živili blagi dobrotniki!

(Za slov. šolo) potegnili se je tudi občina Škoflja ves, v kateri so letos narodnjaki pri volitvi vrgli nemškutarijo korenito ob tla. Novi odbor, v katerem so sami vrli narodnjaki, storil je potreben sklep in dotične vloge vže odposlal na deželni šolski svet in ministerstvo za uk in bogočastje.

(Celjski „Sokol“.) Gg. dr. Ivan Dečko, dr. Treo in drd. Dominkuš poprijeli so se osnovanja slovenskega telovadnega društva pod imenom „Celjski Sokol“. Pravila so vže potrjena od vlade, in je osnovalni zbor določen na četrtek 31. t. m., 7. in 8. septembra bo pa velika osnovalna slavnost, katere se bodo udeležila vsa slovenska sokolska društva.

(Slovenski abiturijenti) priredijo „Besedo“ dne 4. avgusta t. l. na večer ob 8. uri v prostorih ljubljanske čitalnice na korist velikošolskima zalogama na Danaji in v Gradci. Vsebina jej je ta-le: dijaško življenje v podobah pa koncert z vojaško godbo.

(Oskrbovalno vzprejetišče.) V štaj. dež. odboru sedé, kakor je znano, samo nemški gospodje in vsled tega skrbé za slov. stran naše lepe dežele le bolj tavajoč, po navadi slepcev. Tako so napravili pri sv. Juriji na j. ž. oskrbovalno vzprejetišče, ali sedaj kaže skušnja, da ga ondi ni treba, ker je tudi v Celji tako vzprejetišče, torej ste si dve čisto blizo.

(Shod.) Dne 15. avgusta imajo c. kr. notarji štajarski, kranjski in koroški svoje letno zborovanje v Mariboru.